

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

VII. Plenam administrationem rerum civilium in urbe Romæ posthæc Pontifices exercent, ut patet è gestis Hadriani I. Ceterùm nindum reverentiam Imperio CP. debitam deposuerant. quod ostenditur ex ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

Hadrianus ep. 85
Cod. Carolini.

summum imperium cum dignitate conjun-
ctum. Sed quæsumus vestram regalem poten-
tiam, nullam novitatem in holocaustum quod
B. Petro sanctæ recordationis genitor vester ob-
tulit, & vestra excellentia amplius confirmavit,
imponere satagat: quia, ut facti estis, honor Pa-
triciatus vestri à nobis irrefragabiliter conserva-
tur, etiam & plus amplius honorificè honoratur.
Simili modo ipse Patriciatus B. Petri fautoris
vestri, tum à sanctæ recordationis Domino Pip-
pino magno Rege genitore vestro in scriptis in
integro concessus, & à vobis amplius confirma-
tus, irrefragabili jure permaneat. Patricij di-
cti, illo seculo, & superioribus, qui provin-
cias cum summa auctoritate sub Principum
imperio administrabant. Hinc Narses
Patricius in Italia, apud Iustinianum; Sa-
lomon Patricius Africæ, apud Victorem
Tunnunensem; Priscus Patricius Orientis,
apud Gregorium M. & alij apud auctores,
quorum testimonia sunt notissima. Ejus ge-
neris fuit Patriciatus uterque Romani Pon-
tificis & Regum Francorum. Communio
hujus Patriciatus patet ex epistola Senatus
populique Romani ad Pippinum, qua juxta
Regis illius monita profitentur se fideles ser-
vos esse Romanæ Ecclesiæ & Pauli Papæ,
quemadmodum se fideles Pippini inscribunt.
Ex eo etiam manavit quod Paulus Papa ait
Spoletanum Ducem ejusque Satrapas in
fide B. Petri & Pippini sacramentum præ-
buisse.

Epist. 11. & 16. in
Cod. Carolino.

Anastasio in vita
Hadriani I. Ec-
clesiæ quæ ele-
ctus est, rever-
tere jussit illas
hinc Romæ ve-
luntate Clero,
quæ de militi-
bus in exilium ad-
tulerunt D. Ste-
phanus missi sunt
à Paulo Cubicu-
larius. Sed & reli-
quæ quæ in archi-
vibus mancipia-
næ in scriptis exant,
aliqui fecerunt.

VII. Itaque post ista tempora plenam
in rebus civilibus administrationem Romæ
Pontifices exercuerunt; nisi rebellionum
moribus aliquando impediuntur. Vnde
statim atque Hadrianus I. electus fuit,
quosdam proceres exilio damnatos per tu-
multum revocavit in urbem, alios è carce-
ribus dimisit, teste Anastasio. Deinde cum
de Sergij Secundicerij nece ulciscenda age-
retur, Primates Ecclesiæ, & judices mili-
tiæ, Hadrianum adierunt, enixè rogantes
ut de reis quæstionem fieri decerneret.
Quorum alij quidem erant adscripti clero,
alij è laico ordine, & inter ceteros Leona-
tius Tribunus. Tunc, inquit Anastasius, præ-
fatus sanctissimus Presul, precibus judicum uni-
versique populi Romani, jussit contrudere ante-
fatum Calculum Cubicularium & prænominatos
Campanos Prefecto urbis, ut more homicidarum
eos coram univervo populo examinaret. Auctor
verò nefandæ illius cædis Paulus Cubicu-
larius, Ravennæ tanti facinoris pœnas luit.
Ceterum non dissimulandum est, Pontifi-
ces ea tempestate nondum ab Imperatorum
majestate colenda recessisse, & iisdem
conditionibus cum illis egisse quas Exar-
chi & Patricij olim implebant. Id colligi-

tur ex eo quod Hadrianus pœnam capitis
à Paulo amoliri cupiens, illi exilium indi-
xit, deportarique in Græciam jussit; sed
plenam criminis indulgentiam, & depor-
tationis locum, ab Imperatoribus postula-
vit: quamvis literæ perlatae non fuerint,
dolo Ravennatis Episcopi. Adscribi fecit sug-
gestionem suam Constantino & Leoni Augustis
magnisque Imperatoribus, inquit Anastasius,
significans de ipsius Sergij cæci impia morte, at-
que deprecans eorum Imperialem clementiam ut
ademendationem tanti reatus ipsum Paulum sus-
cipi & in ipsis Græciæ partibus in exilio manci-
patum retineri præciperent. Extat in Actis sep-
timæ Synodi ejusdem Hadriani epistola ad
Constantinum & Irenem, qua illos ran-
quam dominos verbis quàm submissis affa-
tur, ut dubitari non possit quin supremum
imperium Principum Constantinopolita-
norum agnoscerent. Vnde patet ratio cur
Pippino à Romanis collata fuerit sola Pa-
triciatus dignitas, vicissimque Pippinus
Stephano solum Patriciatum contulerit,
non autem regium vel imperatorium no-
men; quoniam, ut dixi, nondum Græcorum
jugum omnino deposuerant; ideòque
iisdem dignitatum titulis utebantur quos
Imperatores conferre solebant. Eadem ra-
tione in donationibus Pippini, Romæ nulla
mentio facta est, quia sine injuria Imperij,
ejus urbis proprietatem in Romanum Pon-
tificem specialiter transcribere non poterat,
quemadmodum ceteras Exarchatus
provincias, quas jure belli à Longobardis
eripuerat; invalidis ad ea bella suscipienda
& reculantibus Græcis. Itaque fatius visum
est Patriciatu collato, imperium Exarcho-
rum in ceteras provincias, & per conse-
quentiam in Romanam civitatem, ejusque
Ducatum, transferre; majestate Imperij
Orientalis non omnino læsa. Hoc suum
esse consilium Pippinus satis docuit iis lite-
ris quibus post collatum Exarchatum, Se-
natum Populumque Romanum monuit ut
constantiam fidei suæ B. Petro & Paulo
Pontifici demonstrarent. Præter eas proba-
tiones quæ petuntur ex historia, Ludovicus
Pius, in donationis instrumento, satis tes-
tatur ante sua tempora possessam à Ponti-
ficibus Romanam provinciam, non solum
à Leone, cui concessam à Carolo vir doctis-
simus putavit, sed etiam ab aliis. Etenim
Paschali I. qui Leonem exceperat, Concedo,
inquit Ludovicus, per hoc pactum confirma-
tionis nostræ, sicut à prædecessoribus vestris us-
que nunc in vestra potestate & ditione tenuistis
& disposuistis civitatem Romanam, cum Ducatu
suo &c. etsi non omnino anxie de variis ad-
ministrationis gradibus sollicitus fuerit.

Ep. 16. in Cod.
Carol.

